

SVĚTLO

ČASOPIS PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

22. ČÍSLO / XXXIV. ROČNÍK

40 Kč • 1,65 €

25. ŘÍJNA a 1. LISTOPADU 2026

Z obsahu

**Ať světlo ve vašich srdcích
nikdy neuhasne**

Apoštolská cesta papeže
Lva XIV. do Francie,
promluva při procesí
„aux flambeaux“, Lurdy
27. září 2026
- strana 2 -

**Blahoslavená Josefa
Naval Gírbésová**
Libor Rösner
- strana 5 -

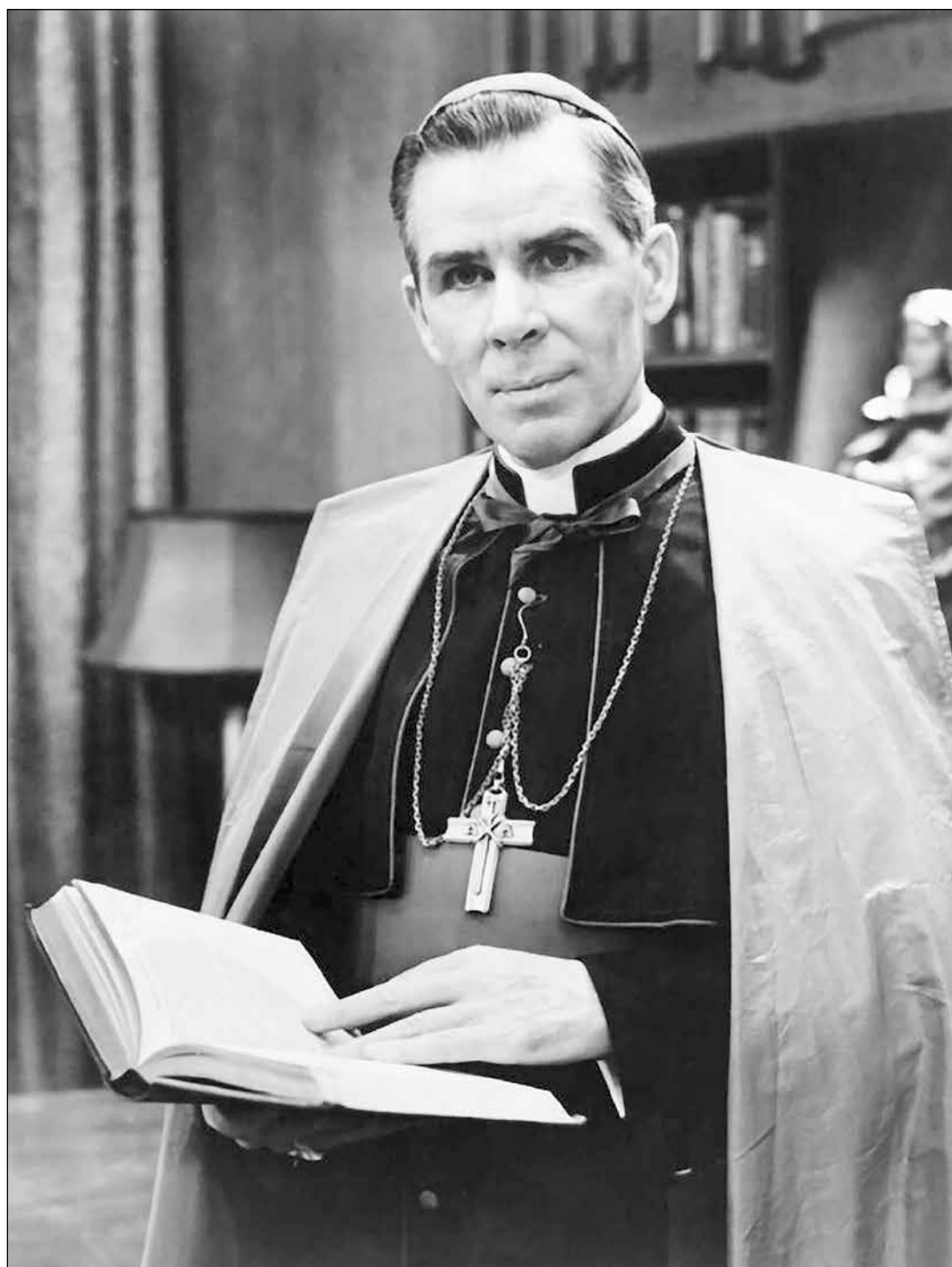
**Blahoslavený jsi,
Fultone Johnne Sheene!**
Homilie kardinála Luise
Antonia G. Tagleho
při blahorečení
arcibiskupa
Fultona J. Sheena
- strana 7 -

**Kdo byl arcibiskup
Fulton John Sheen?**
Jason Gray, výkonný
ředitel Nadace arcibiskupa
Fultona J. Sheena
- strana 9 -

Celý ráj na konci života
- strana 10 -

Počátky církve (8)
Mario Galizzi
- strana 13 -

Bašta Pána Boha (1)
Wilhelm Hünermann
- strana 17 -

Arcibiskup Fulton John Sheen (1895–1979), blahorečen 24. září 2026

Bašta Pána Boha (1)

Dobrodružný příběh Roberta Bernarda a jeho přátel se odehrává za hrůzovlády Francouzské revoluce. Neuhastitelná je nenávist revolucionářů a jakobínů vůči kněžím, kteří odepřeli složit přísahu. Tito kněží a církvi věrný lid jsou bez lítosti pronásledováni a mnozí z nich skončí pod gilotinou.

Ale uprostřed těchto nebezpečných a hrůzných časů budeme v této četbě svědky statečného úsilí Roberta a jeho přátel za pronásledované kněze, kteří působí s nasazením vlastního života až do konce teroru.

Stále jsme i dnes svědky pronásledování a ponižování lidské důstojnosti. A také v dnešní době, vystavené tolika krizím, potřebujeme osobní statečnost, přesvědčující sílu dobra a bezvýhradné sebeobětování obětavých lidí.

O JEDNOM KOCOUROVI A JINÝCH DAREBÁČÍCH

Léto roku 1791.

Kocour Felix se s plným žaludkem důstojně prochází po farní zahradě v Montbernage, malém předměstí francouzského města Poitiers. Jeho myšlenky jsou pokojné, protože vyprázdnil velkou misiku mléka a sežral dobrou kost. Náhle se však přikrčil k zemi, přimhouřil své zelené oči, které povážlivě světlékuji. Nejsou tu snad ptáci? Musí to být na velké třešni u zahradní zdi. Takový lehký ptáček jako zákusek? Něčím takovým by nepohrdl, ostatně nemají provokovat ani sytého kocoura.

Ve stejném okamžiku něco vyskočilo zvenčí na zahradní zeď. Ve stínu se krčí postava. Nejdříve není vidět nic, jen dlouhý koš na zeleninu, který se pohybuje vpřed jako želva. Ale pak zpozoruješ pár hnědých paží a nohou, které nepochybně patří nějakému mladíkovi. Hlavu ani tělo není vidět, protože mladík, aby měl volné ruce, si nasadil koš na hlavu.

Želva se rozhlíží na všechny strany. Ale pak rychle vpřed. Ruce se chytí jednoho výstupku na zdi, nohy se pevně opřou o rudé kameny. Ještě jeden hmat, pevný smyk a želva přistane na zahradní zdi právě pod třešní. Málem by leknutím zase spadla, protože ve stejném okamžiku z druhé strany vyskočil na zeď kocour. Chvilí na sebe oba loupežníci civí, zmatení a překvapení. Pak mladík uvolněně zvolá:

„Felixi, ty darebáku, nevěrný dobytku, zmiz!“ Protože se kocour nerad dává urážet, navíc je sytý a vidí, že ptáček mu právě uletěl, skočí zpět do zahrady a pokračuje ve své procházce, přičemž ovšem

sem tam vyčítavě blýskne očima po mladíkovi, který bez výčitek svědomí šplhá po zelených větvích a začne pustošit krásné červené plody.

„On sám je darebák,“ myslí si kocour. Ale protože nehodlal svým myšlenkám dát nějaký jasnější výraz, vydal ze svého srdce zvučné protáhlé „mňau“. Jako výsměch se z třešně ozvala stejně znějící ozvěna. Ale pak je slyšet jen šum větví, protože mladík, který sedí na třešni, nemá čas na zábavu.

Malý zloděj stoupá stále výše a jeho hbité ruce pracují tak rychle, že se jeho košíček pomalu plní, přičemž stejné množství zmizelo mezi jeho bílými zuby.

Tu začne zvonit zvon z kostela sv. Radegundy.

„Anděl Páně zvěstoval Panně Marii poselství...“ mumlá mladík v zelené koruně, zatímco jeho ruce klidně dále pokračují v loupežném díle. „Zdravas, Maria! ... Ano, ještě tu plnou větev musím obrát... Hle, jsem služebnice Páně... Pane Bože, to jsou třešně! ... Skrže Krista našeho Pána!“ Zvon umkl.

Mladík na třešni vidí, jak Claude Pascal, kostelník, zamyká kostelní dveře, sestupuje po schodech a kráčí kolem farní zdi. Jeho holá lebka se leskne v záři zapadajícího slunce. Nešťěstí tomu chtělo, že právě v tu chvíli vložil mladík do úst špatnou třešni. Vyplivl ji velkým obloukem a byla to jistě spíše směla než vypočítavost, že špatná třešinka dopadla právě na kostelníkovu lysinu, kde zanechala velkou červenou skvrnu. Je to tak komické, že mladík navzdory vši opatrnosti se dá do hlasitého smíchu. Claude Pascal se

rozzlobeně podívá vzhůru a objeví tam mezi zelení a červení mladou tvář, která se nestydatě směje.

„Roberte, ty uličníku, bezbožný darebáku!“ křičí rozzlobený kostelník a hrozí nahoru svým velkým klíčem. „A už ať jsi z toho stromu dole! Nestydiš se krást panu faráři třešně? A to chceš být dokonce ministrant?“

„Kdo oltáři slouží, musí z oltáře také žít!“ zní shora odpověď.

„Kdo slouží oltáři, kdo slouží oltáři!“ supí zlostně kostelník.

„Od Květné neděle se nikdo z vás ministrantů neukázal v sakristii a já se svými starými kostmi musím sám každý den sloužit panu faráři při mši!“

„Správnému faráři posloužíme, jestli se vrátí,“ volá mladík vzpurně dolů. „Ale tomu,“ Robert vyplivne pecku směrem k faře, „falešnému faráři, který složil přísahu, tomu bezbožníkovi nesloužíme!“

Ministranti opravdu nevstoupili do sakristie od Květné neděle, kdy byl farář Pruel vyhnán z kostela i z fary.

Rok 1791, kdy začíná náš příběh, se nachází uprostřed strašné doby Francouzské revoluce. Zpuchřelý a prohnitý režim, který byl zralý k zániku, se zhroutil. Bezprávi a útlak lidu ze strany velkostatkářů, nemravnost a zhyralost šlechty na úkor lidu, kterému dvůr po celá desetiletí dával špatný příklad, to vše se nyní strašně vymstilo. Zbožný, ale slabý král Ludvík XVI. musel za hříchy svých předků strašně pykat, stal se zajatcem svého vlastního lidu v Paříži. Revoluce přinesla panstvu strašlivou odplatu a vyúčtování v této převratné době, ale lidu nepřinesla žádné pozeňání, nýbrž jen novou hrůzu, násilnost, které znamenaly pro Francii dobu velkého zbídačení. Na staré pány se pořádaly hony, ale noví byli tyrané nesrovnatelně krutějšími a krvavějšími.

Kvůli jejich úzkému spojení s trůnem se nenávist revolucionářů obracela i proti církvi. Je třeba přiznat, že někteří vyšší duchovní hodnostáři mají svůj podíl na vině převratných časů. Pro většinu z nich však byla doba revoluce časem pokání a svědectví víry. Když rudí mocipáni v Paříži od nich požadovali složení přísahy, kterou nemohli uvést do souladu se svým svědomím, byli k tomu ochotni jen někteří. Ti ostatní dávali přednost tomu, že byli vystaveni nenávisti a pronásledování

revolucionářů. Kněží věrní církvi ztratili své místo a příjmy a byli často vyhnáni s nadávkami a hanobením ze svého úřadu, který byl předán tomu, kdo složil přísahu. Mezi ně patřil i farář Pruel z Montbernage. I on byl zbaven svého úřadu a na jeho místo do Montbernage byl s bubny a píšťalami uveden kněz s přísahou.

Ale od oné Květné neděle se nevyhýbali kostelu jen ministranti. Ke kněžím s přísahou nechodili na bohoslužby ani zbožní obyvatelé z Montbernage.

„A než by měl spříseženec dostat třešně našeho faráře, raději je sníme sami,“ dodal zlostně mladík a strčil opět do úst pár sladkých plodů.

„Jen počkej, až slezeš dolů!“ hrozil kostelník a třásl se zlostí.

V té chvíli přicházelo několik sedláků s kosami na ramenou z pole. Když uviděli kostelníka, zatvářili se nevrle. On však k nim podrážděně zavolal:

„Hej, sousedé! Podívejte se, nahoře sedí Robert Bernard a krade našemu faráři třešně!“

Tu se tváře sedláků rozjasnily. S potěšením se podívali na rozčuchanou hlavu na třešni a vesele na něho zamrkali.

„Já tam vůbec nic nevidím,“ řekl jeden. „Ne, nic,“ potvrdil druhý.

„Asi ses podíval hluboko do sklenice, Claude Pascale!“ poznamenal třetí. Ale kostelník za nimi zahrozil pěstí a zvolal: „Jen si dejte dobrý pozor, vy paličáci. Vy ještě poznáte, kdo je to Claude Pascal!“ A aniž by chlapci na stromě věnoval ještě jeden pohled, odkráčel nahněvaný pryč.

Podkrovní světnička v Poitiers, do které se uchýlil farář vyhnáný z Montbernage, byla chudobná. Celou výbavu tvořilo několik kusů rozvrzaného nábytku, jedinou ozdobou byl prostý, ale výmluvný kříž. Tvář třicetiletého kněze je vyhublá a jeho ostré rysy vydávají svědectví o nouzi a starostech, ale také o pevné a rozhodné duševní síle. Pevně se dívá jasným zrakem na mladého jáhna, který před ním stojí v civilním oděvu.

„Váš návrh vám dělá čest, Petře Courdine. Ale já nemohu odsud pryč.“

„Musíte pryč, důstojnosti!“ zdůraznil jáhen naléhavě a jeho tmavé oči se dívají prosebně na kněze. „Musíte pryč. Mám spolehlivou zprávu, že po vás slídí. Nastraží vám past, někde vás přepadnou. V Poitiers jsou lidé, kteří rozhodli o vaší smrti. Zapřísahám vás, pane faráři, odejděte pryč. Správce zámku v La Motte d'Usseau vás jistě přijme. Znáám ho dobře. On vás může dobře ukrýt.“

„Říkám vám přece, milý příteli, že nesmím odsud pryč,“ opakuje kněz s netrpělivým gestem. „Nemohu přece své děti v Montbernage nechat na holičkách. K tomu druhému, spříseženici, nenašli cestu a ani ji nenajdou; najatý nemá právo pást mé ovce. Ale jsou tu nemocní, kteří jdou vstříc smrti. Ti mě potřebují. A děti mě potřebují. Ale co, všichni mě potřebují, protože potřebují Pána Boha v této době. Co se stane z lidí, když jim chybí kněz? Nebyl bych i já jako najatý, kdybych odešel? Jak to říká Pán: »Kdo je najatý, když vidí přicházet vlka, dává se na útěk, protože mu na ovcích nezáleží!« Mají snad tato slova platit o faráři od sv. Radegundy?“

Farář se vysoko vztyčil, jeho pohled je ocelově pevný. Petr Courdin chtěl ještě něco odvětit, ale nenašel slov.

„Jde o život, nebo smrt!“ zašeptal ko-
něčně.

„O život, nebo smrt, ano!“ opakuje kněz. „Doba pohodlného života je pro nás kněze ta tam. Náš osud je kříž; nouze, pronásledování, hlad, bez střechy nad hlavou – to je náš úděl. Možná, že někteří z nás stojí před násilnou smrtí. Tak tedy ve jménu Božím! My kněží musíme napravit to, co někteří naši spolubratři v minulosti zavinili, když se více starali o své pohodlí, bezpečnost a dobré prebendy než o nouzi a bídu lidu. Především nás nesmí lidé vidět jako zbabělce. Je bohužel ještě dosti najatých v našich řadách.“

„Přísahu složilo jen málo kněží,“ odpovéděl jáhen. „Jen málo, ano, Bohu dí-

ky,“ odpověděl kněz. „Jen několik biskupů a z ostatního kléru jen malá část. Ale i kdyby to byl jen jeden, je to mnoho. My ostatní máme svatou povinnost stát se smírnou obětí za potupu našich spolubratří. Francie bude zakrátko zemí bez biskupů. O to věrněji musíme my kněží stát na svých místech. Nesmí být žádných dalších dezertérů v našich řadách. Tu přísahu jsme složili našemu biskupovi Mons. Beaupoi-
lovi do jeho rukou, když jsme se s ním loučili předtím, než odešel do vyhnanství.“

„Ano, Poitiers je bez biskupa,“ říká jáhen smutně. „Kdo na mě vloží ruce při kněžském svěcení?“

„Najdete biskupa, Petře Courdine,“ odpověděl Pruel. „Ještě se zdržuje řada našich pastýřů ve Francii. Jen biskup s přísahou vás nesmí vysvětit!“

„Najdu biskupa!“ říká jáhen. V tom okamžiku někdo zaklepal na dveře podkrovní světničky. Vstoupil mládenec s plným košem nádherných třešní.

„To jsi ty, Roberte Bernarde?“ zeptal se kněz a jeho tvář přešel náznak radosti. „Co dobrého mi neseš?“

„Košík plný třešní, pane faráři,“ odpovéděl chlapec vesele. „Právě jsem je natrhal na vašem stromě. Ten druhý, spříseženec, je nesmí dostat. Ale několik jsem také sám snědl.“

Velkýma očima se kněz dívá na košík, který je až po okraj plný nádherných plodů.

„Ale co když tě někdo viděl?“

„Ano, kocour Felix mě viděl.“

„A jinak nikdo?“

„Ještě někdo. Kostelník. Ale před tím se mějte na pozoru. Drží s tím novým, spříseženecem, přesně jako kocour Felix. Ten taky nemá v sobě kousku cti a žere novému faráři a jeho hospodyně z ruky.“

„Kostelník chce prostě žít, stejně jako kocour, a já už je nemůžu živit,“ směje se kněz.

„Lidé z Montbernage je nenechají vyhladovět!“ odpověděl Robert rychle. „Ale věřte mi, kostelník je zrádce. Je velmi nebezpečný.“

„A odkud to víš?“ vyzvídá Pruel s úsměvem.

„Je v poslední době často opilý a peníze na pití tahá od jakobinů, kteří mají u Joubertova mostu klub. Za ty peníze šmejdí po celém Montbernage. Lidé před ním zavírají dveře, když ho vidí přicházet.“

Srdečně zveme na **VELKÉ BIBLICKÉ EXERCICIE**, kde k vám bude Bůh mluvit skrze své slovo a svátosti. Duchovní obnovu povede indický misionář ve východní Africe **P. Anthony Saji VC** a uskuteční se **od pondělí 9. listopadu 2026 večer do soboty 14. listopadu 2026 odpoledne ve Sport Hotelu v Hrotovicích u Třebíče**. Přihlášky a informace na tel. 606 627 636, e-mail: anthony2010@seznam.cz.

„Tak je to!“ říká farář zamyšleně. „Ale bylo by mi milejší, kdybys ty třešně nechal na stromě. Vezmi si je zase zpátky!“

„Zase zpátky?“ Robert hledí na kněze celý polekaný. „Ne, to neudělám!“

„Vezmi si je a sněz je doma. Tvoji sousrozenci si na nich pochutnají.“

„My nepotřebujeme jíst třešně!“ brání se mladík důrazně. „Ostatně maminka by mi hezky vyčinila, kdybych to přijal.“

„Tak dobře. Zanes je matce Fermierové. Ta stará žena z toho bude mít radost. A řekni jí, že přijdu hned, jen co se setmí, a přinesu jí Tělo Páně.“

„Ovšem, matka Fermierová bude mít z třešní radost,“ odpoví mladík váhavě.

„Ano, a pak zajdi k sedlákovi Pasquierovi a řekni mu, že zítra ráno ve čtyři hodiny budu mít mši svatou ve stodole. Můžeš o tom říct ostatním ministrantům. Ale kostelník se o tom nesmí dovědět. Asi bude přece jen dobré, když se budeme mít před ním na pozoru.“

„Jistě, pane faráři!“ odpověděl Robert energicky. „A o to ostatní se postarám. Při mši svaté nebude nikdo chybět!“

„Tak se měj dobře, Roberte!“ říká farář.

Robert se ještě chvíli dívá nerozhodně na koš s třešněmi a pak na kněze. Rozhlédne se po chudé světničce, až náhle objeví kdesi velký hrnec. Skočí k němu jako kočka. Oběma rukama nabere třešně, dříve než mu v tom farář může zabránit.

„Dobrou chuť, pane faráři!“ volá spokojeně a už je u dveří. „Pro matku Fermierovou je tu ještě dost!“ Ale pak už velkými skoky spěchá po schodech.

„Tak nám nezbyvá, než abychom je snědli! Pomozte mi při tom!“ směje se otec Pruel a Courdin, jáhen, se nedá dlouho pobízet.

„Máte v Montbernage dobré třešně,“ říká spokojeně.

„Ano, dobré třešně i dobré lidi,“ odpoví farář vesele. „No, řekněte sám, máhu je nechat na holičkách?“

Jáhen Courdin stiskne faráři beze slova ruku.

Ve stejnou dobu stojí ve farní budově kostelník Claude Pascal před knězem spřísežencem Jacquesem Dodainem, bývalým lazaristou.

„Jak vám říkám, důstojnosti! Ten darebák zplundroval půl stromu. To si nesmíte nechat líbit! To nesmíte! Ta lůza

*Tancredi Scarpelli (1866–1937):
Francouzská revoluce roku 1789,
dobytí Bastily 14. července*

vám ukradne střechu nad hlavou, když to tak půjde dál.“

Ale ať mluví kostelník jakkoliv vzrušeně, zdá se, že farář ani neposlouchá. Sedi ve velkém křesle a hlavu má skrytou v dlaních.

„Na vaši mši nikdo nepřijde,“ pokračuje kostelník. „A to všechno kvůli tomu, že Pruel se tu stále ještě potuluje. Víím přesně, že stará paní Fermierová dostává od něho přijímání. A mnozí jiní to dělají také tak. Vylídl jsem, kde se Pruel v Montbernage zdržuje. Stačí vaše slovo, a bude odtud vykázán. Pak budete mít v Montbernage klid, dříve ne!“

„Nebudu mít vůbec nikdy klid!“ vzdechne kněz tiše.

„Dělejte, ať máte Pruela z krku!“ popouzí kostelník dále. „Anebo řekněte jedno slovo, a já se postarám, aby vám nikdy nepřišel do cesty.“

Tu se kněz napřímil, podíval se zděšeně na kostelníka a řekl: „Ne, ne, to nikdy! Poslouchejte, Pruelovi se nesmí nic stát!“

„Vy se chcete zastávat někoho, kdo odmítl přísahu?“ supí rozzlobený kostelník.

„Nesmí se mu nic stát, slyšel jste?“ opakuje Dodain celý roztřesený. „Pak, ve jménu Božím! Komu není rady, tomu není pomoci!“ Claude Pascal popadne svou čepici a vyjde bez pozdravu z míst-

nosti. „A já ho přece zlikviduju,“ bručí si zlostně sám pro sebe. Pak jde setmělými ulicemi Montbernage k Joubertovu mostu, aniž by zpozoroval, že ho sleduje mladík jako stín.

Robert Bernard je na svém místě.

Kněz Dodain však opět upadl do hlubokých a temných myšlenek. „Já jsem nechtěl, já jsem nechtěl přísahat!“ povzdychl náhle. Těžký žal spočívá na jeho bledé, vystrašené tváři.

Již více než půl hodiny leží Robert Bernard na svém lůžku. Ale proti obyčejí nemůže usnout. Stále musí myslet na kostelníka, kterého sledoval až ke klubu jakobínů. Tam uvnitř mluvil Pascal s několika zhýrale vyhlížejeckými kumpány. To viděl mládenec přes okno zcela zřetelně. Bohužel, slyšet nemohl nic. Ale nic dobrého to jistě nebylo. Rudí holomci se potutelně smáli, jako by spolu umlouvali nějaký odporný plán.

Náhle mladík pocítil horko u srdce. Nechce farář Pruel zanést v noci svatý pokrm paní Fermierové? A co když ti výrostci...? Ne, to se nesmí stát!

Jediným pohybem je Robert na nohou. Štouchne do boku Filipa, svého bratra, který spí vedle. „Ty, vstávej!“ A zatím co ten druhý si ospale protírá oči, šeptá mu kvapně: „Já musím pryč, je to naléhavé. Je to otázka života a smrti. Řekni to mamince, kdyby mě hledala!“

„No dobře!“ vzdechne Filip. „Života a smrti. To se maminka jistě uklidní!“ Pak se otočí na druhou stranu a spí dál.

Za několik minut někdo silně buší na domovní dveře u Cassandra, obchodníka s kůžemi. Když ten udiveně otevře dveře, vtrhne dovnitř mladík s rozcuchanými černými vlasy. Běžel tak rychle, že stále nemůže popadnout dech.

„To jsi ty, Roberte?“ ptá se obchodník překvapeně. „Už jsem myslel, že je to domovní prohlídka. Co tu chceš tak pozdě? Už dávno patříš do postele.“

„Pane Cassandre,“ vyrazí mladík chvatně, „vy jste přece nejsilnější muž v Montbernage!“

„No, když si to myslíš, cha, cha, cha!“ směje se obchodník.

„Tak si vezměte sako a jdeme! Je to nutné!“

(Pokračování)

PŘÍBĚHY O MÍRU
pro duši

BRUNO FERREIRO

PARIZ, B.

Portál, s. r. o. • Brož., 115x189 mm, křídový papír, 144 stran, 219 Kč

4 **PROBATION OFFICER**
Name _____
Signature _____

5 **PROBATION SUPERVISOR**
Name _____
Signature _____

Denní kalendář s občanským a liturgickým kalendářem na rok 2027. Ke každému dni je uve-

Denní kalendář s občanským a liturgickým kalendářem na rok 2027. Ke každému dni jsou uvedeny odkazy na liturgické texty a odpověď k žalmům. Jedna dvojstrana zahrnuje jeden týden

s místem na poznámky u každého dne. Do jednotlivých liturgických období roku uvádějí myšlenky papeže Lva XIV.

The image shows an open notebook. The left page is the dark, textured cover with the year '2027' printed in a large, white, serif font. At the bottom of the cover, the text 'T114' and 'L. B. RICHARDSON' are visible. The right page is a white, lined sheet of paper with a checklist. The checklist items are numbered 1 through 12, with some items having sub-points. The text is printed in a small, sans-serif font. The notebook is open, showing the binding in the center.

2027

1 ☐ **Checklist**

2 ☐ **Checklist**

3 ☐ **Checklist**

4 ☐ **Checklist**

5 ☐ **Checklist**

6 ☐ **Checklist**

7 ☐ **Checklist**

8 ☐ **Checklist**

9 ☐ **Checklist**

10 ☐ **Checklist**

11 ☐ **Checklist**

12 ☐ **Checklist**

13 ☐ **Checklist**

14 ☐ **Checklist**

15 ☐ **Checklist**

16 ☐ **Checklist**

17 ☐ **Checklist**

18 ☐ **Checklist**

19 ☐ **Checklist**

20 ☐ **Checklist**

21 ☐ **Checklist**

22 ☐ **Checklist**

23 ☐ **Checklist**

24 ☐ **Checklist**

25 ☐ **Checklist**

26 ☐ **Checklist**

27 ☐ **Checklist**

28 ☐ **Checklist**

29 ☐ **Checklist**

30 ☐ **Checklist**

31 ☐ **Checklist**

32 ☐ **Checklist**

33 ☐ **Checklist**

34 ☐ **Checklist**

35 ☐ **Checklist**

36 ☐ **Checklist**

37 ☐ **Checklist**

38 ☐ **Checklist**

39 ☐ **Checklist**

40 ☐ **Checklist**

41 ☐ **Checklist**

42 ☐ **Checklist**

43 ☐ **Checklist**

44 ☐ **Checklist**

45 ☐ **Checklist**

46 ☐ **Checklist**

47 ☐ **Checklist**

48 ☐ **Checklist**

49 ☐ **Checklist**

50 ☐ **Checklist**

51 ☐ **Checklist**

52 ☐ **Checklist**

53 ☐ **Checklist**

54 ☐ **Checklist**

55 ☐ **Checklist**

56 ☐ **Checklist**

57 ☐ **Checklist**

58 ☐ **Checklist**

59 ☐ **Checklist**

60 ☐ **Checklist**

61 ☐ **Checklist**

62 ☐ **Checklist**

63 ☐ **Checklist**

64 ☐ **Checklist**

65 ☐ **Checklist**

66 ☐ **Checklist**

67 ☐ **Checklist**

68 ☐ **Checklist**

69 ☐ **Checklist**

70 ☐ **Checklist**

71 ☐ **Checklist**

72 ☐ **Checklist**

73 ☐ **Checklist**

74 ☐ **Checklist**

75 ☐ **Checklist**

76 ☐ **Checklist**

77 ☐ **Checklist**

78 ☐ **Checklist**

79 ☐ **Checklist**

80 ☐ **Checklist**

81 ☐ **Checklist**

82 ☐ **Checklist**

83 ☐ **Checklist**

84 ☐ **Checklist**

85 ☐ **Checklist**

86 ☐ **Checklist**

87 ☐ **Checklist**

88 ☐ **Checklist**

89 ☐ **Checklist**

90 ☐ **Checklist**

91 ☐ **Checklist**

92 ☐ **Checklist**

93 ☐ **Checklist**

94 ☐ **Checklist**

95 ☐ **Checklist**

96 ☐ **Checklist**

97 ☐ **Checklist**

98 ☐ **Checklist**

99 ☐ **Checklist**

100 ☐ **Checklist**

101 ☐ **Checklist**

102 ☐ **Checklist**

103 ☐ **Checklist**

104 ☐ **Checklist**

105 ☐ **Checklist**

106 ☐ **Checklist**

107 ☐ **Checklist**

108 ☐ **Checklist**

109 ☐ **Checklist**

110 ☐ **Checklist**

111 ☐ **Checklist**

112 ☐ **Checklist**

113 ☐ **Checklist**

114 ☐ **Checklist**

115 ☐ **Checklist**

116 ☐ **Checklist**

117 ☐ **Checklist**

118 ☐ **Checklist**

119 ☐ **Checklist**

120 ☐ **Checklist**

121 ☐ **Checklist**

122 ☐ **Checklist**

123 ☐ **Checklist**

124 ☐ **Checklist**

125 ☐ **Checklist**

126 ☐ **Checklist**

127 ☐ **Checklist**

128 ☐ **Checklist**

129 ☐ **Checklist**

130 ☐ **Checklist**

131 ☐ **Checklist**

132 ☐ **Checklist**

133 ☐ **Checklist**

134 ☐ **Checklist**

135 ☐ **Checklist**

136 ☐ **Checklist**

137 ☐ **Checklist**

138 ☐ **Checklist**

139 ☐ **Checklist**

140 ☐ **Checklist**

141 ☐ **Checklist**

142 ☐ **Checklist**

143 ☐ **Checklist**

144 ☐ **Checklist**

145 ☐ **Checklist**

146 ☐ **Checklist**

147 ☐ **Checklist**

148 ☐ **Checklist**

149 ☐ **Checklist**

150</

Katolický týdeník ve společnosti KatMedia, s. r. o.
Kroužková vazba, 105x140 mm, 176 stran, 149 Kč

Tento liturgický kalendář je určen výhradně pro olomouckou arcidiecézi. Vedle liturgických pokynů v něm najdeme i řadu pastoračních připomínek. Jsou zde uvedeny společné akce, které je třeba vzít v úvahu při tvorbě farních plánů. Pro připomínku v modlitbě jsou na každý den uvedena jména kněží a jáhnů, kteří zemřeli v posledních třiceti letech. Aby se mohlo úžeji prožívat spojení farností s kněžským seminářem, jsou také stanoveny dny, kdy se určené farnosti zvláště modlí za seminář a bohoslovci zase za tyto farnosti.

LITURGICKÝ
A
PASTORAČNÍ
KALENDAŘ
ARCHIDIECÉZE
OLOMOUČSKÉ

2026-2027

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce časopisu Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: *Objednavky@maticecm.cz*

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách *www.maticecm.cz*.